

Dzień 1

- **Wykonanie gazetki tematycznej.**

Rozmowa na temat obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka.

Czasopisma, katalogi, dla każdego dziecka nożyczki.

Dzieci wycinają z czasopism i katalogów kolorowe ilustracje przedstawiające dzieci różnych narodowości, w różnych sytuacjach. Prowadzą swobodne rozmowy na temat obrazków.

Określają wygląd dzieci i ich emocje. Zastanawiają się, dlaczego dzieci bywają smutne i wesołe. Z pomocą N. wykonują gazetkę tematyczną.

N. pyta dzieci:

– Jak obchodzi się Dzień Dziecka w Polsce?

– Kogo i czym się obdarowuje w dniu tego święta?

- **Słuchanie piosenki Dzieci świata (śl. i muz. Danuta i Karol Jagiełło) w wykonaniu N. lub nagrania utworu z płyty CD. Rozmowa na temat tekstu piosenki.**

Czar - no - skó - ry Jo - nny z na - szym pol - skim Mir - kiem
za - mek z klo - cków Le - go zro - bia już za chwil - kę.
Czar - no - skó - ry Jo - nny z na - szym pol - skim Mir - kiem
za - mek chcą zbu - do - wać dziś.
Ref.: Bo na ca - łym świe - cie dzie - ci jed - na - ko - we,
do wspó - lnej za - ba - wy za - wsze są go - to - we.
Bo na ca - łym świe - cie dzie - ci ba - wią się,
ka - żdy do - brze o tym wie.

I. Czarnoskóry Jonny
z naszym polskim Mirkiem
zamek z klocków Lego
zrobią już za chwilę.
Czarnoskóry Jonny
z naszym polskim Mirkiem
zamek chcą zbudować dziś.

Ref.: Bo na całym świecie
dzieci jednakowe,
do wspólnej zabawy zawsze są gotowe.
Bo na całym świecie
dzieci bawią się,
każdy dobrze o tym wie.

II. Przybiegł mały Tao
i w czymś im doradza,
kolor skóry dzieciom
w niczym nie przeszkadza.
Przybiegł mały Tao
i w czymś im doradza,
kolor nie przeszkadza im.

Ref.: Bo na całym świecie...

III. Bawią się wesoło,
klocki układają,
wszystkie na swych buziach
uśmiech szczerzy mają.
Bawią się wesoło,
klocki układają,
uśmiechają szczerze się.

Ref.: Bo na całym świecie...

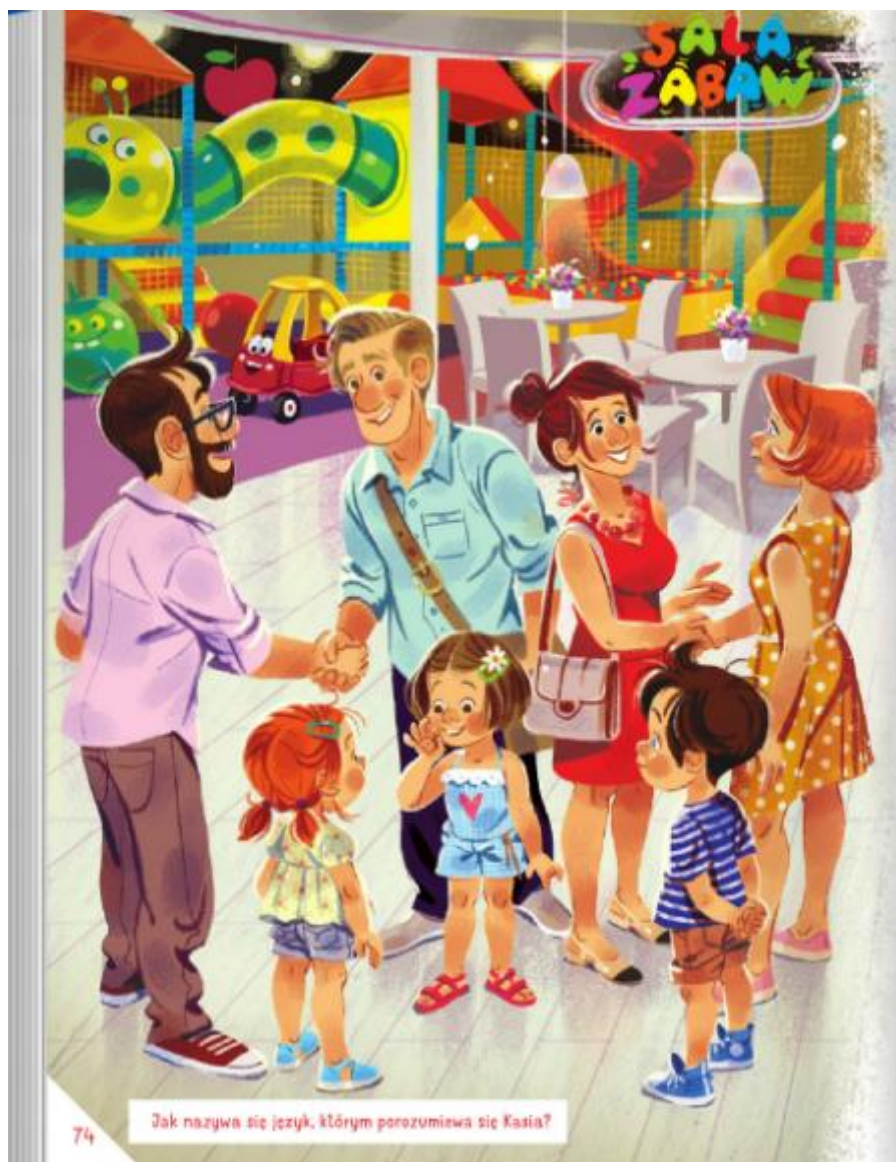
- **N. zadaje pytania dotyczące zawartych w piosence treści:**
  - O czym opowiada nasza piosenka?
  - Jak wyglądają dzieci żyjące w innych częściach świata?
  - Co wspólnego ze sobą mają dzieci na całym świecie?
- **Zabawa ruchowa z elementem podskoku Wspólne zabawy.**

Odtwarzacz CD, nagranie skocznej melodii w żywym tempie.
Dzieci biegają po całej sali, podskakując z nogi na nogę. Na pauzę w muzyce dobierają się dwójkami i podskakują z radości. Podczas kolejnej pauzy dobierają się trójkami, a następnie czwórkami.
- **Zabawa ruchowa Stajemy przy Oli.**

Odtwarzacz CD, nagranie skocznej melodii w żywym tempie.
Dzieci biegają w rytm muzyki w jednym kierunku, zwracając uwagę, aby się nie potrącać. Na pauzę w muzyce N. wypowiada głośno imię wybranego dziecka. Dzieci gromadzą się przy tej osobie i stają w kole. N. powtarza zabawę kilka razy. Za każdym razem wymawia imię innego dziecka.
- **Zabawa ruchowa z elementem czworakowania Dookoła.**

Tamburyn.
Dzieci swobodnie maszerują, podskakują, biegają po sali w rytm uderzeń tamburynu. Na przerwę w muzyce zatrzymują się i na czworakach wykonują jedno okrążenie wokół wskazanego przez N. przedszkolaka, który siada na dywanie. Następnie wstają i zabawa powtarza się. Podczas kolejnych pauz N. wybiera inne dzieci, wokół których poruszają się pozostali.
- **Sluchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Język migowy.**

Dzieci siadają na dywanie. N. rozdaje książki i zaprasza do wysłuchania opowiadania. Czytając opowiadanie, prezentuje ilustracje do niego.

Od samego rana Ada przygotowywała się na spotkanie z nową koleżanką, Kasią. Okazało się, że tata Kasi jest bardzo zdolnym architektem i będzie pracował w tym samym biurze co tata Ady i Olka. Obie rodziny umówiły się w małej kawiarence w galerii, tuż obok bawialni dla dzieci. Ada bardzo lubiła poznawać nowe osoby i rozmawiać z nimi o tym, w co lubią się bawić. Tym razem Ada była szczególnie przejęta spotkaniem, bo dowiedziała się od rodziców, że Kasia nie słyszy.

– Na żadne ucho? – dopytywała się Ada. – Ani troszeczkę?

– Ani troszeczkę.

– To jak my się będziemy bawić?

– Jestem pewna, że znajdziecie na to sposób

– uśmiechnęła się mama.

Ada próbowała zatykać sobie uszy i prosiła Olka, żeby coś do niej mówił.

– Mam fajną siostrę – powiedział Olek.

– Co mówisz? – spytała Ada.

– Moja siostra jest najlepszą siostrą na świecie!

– Ecie-pecie? Nic nie rozumiem... Tej Kasi musi być bardzo trudno – stwierdziła Ada.

W galerii panował gwar. Z głośników płynęła muzyka, w bawialni słychać było piski i śmiech rozbawionych dzieci. Obie rodziny przywitały się słowami „dzień dobry” i podały sobie ręce. Ada stanęła naprzeciwko Kasi i nie wiedziała, czy ma coś powiedzieć, czy nie. Przecież Kasia i tak nie usłyszy. Jednak dziewczynka uśmiechnęła się i rękami zrobiła przyjazny gest. Ada zrozumiała, że to jest powitanie, i odpowiedziała takim samym gestem. Potem Kasia wskazała bawialnię i dziewczynki pobięły razem na zjeżdżalnię. Po chwili radośnie nurkowały w basenie z kolorowymi piłeczkami. Kasia układała z rąk różne znaki, a Ada próbowała odgadnąć ich znaczenie. Gdy chciała zająć się rysowaniem i kolorowaniem, Ada od razu zrozumiała, o co chodzi. Wspólnie narysowały słonia z wielkimi uszami, a na tych uszach namalowały wszystko, co symbolizuje dźwięki: ptaki, trąbkę, gitarę, śpiewającą panią, a nawet samolot odrzutowy. Potem bawiły się w teatrzyk dłoni i okazało się, że palcami można pokazać wiele rzeczy. Czasami Ada się myliła i nie potrafiła czegoś zrozumieć, ale to było bardzo zabawne. Jak wiele można powiedzieć, nie używając słów!

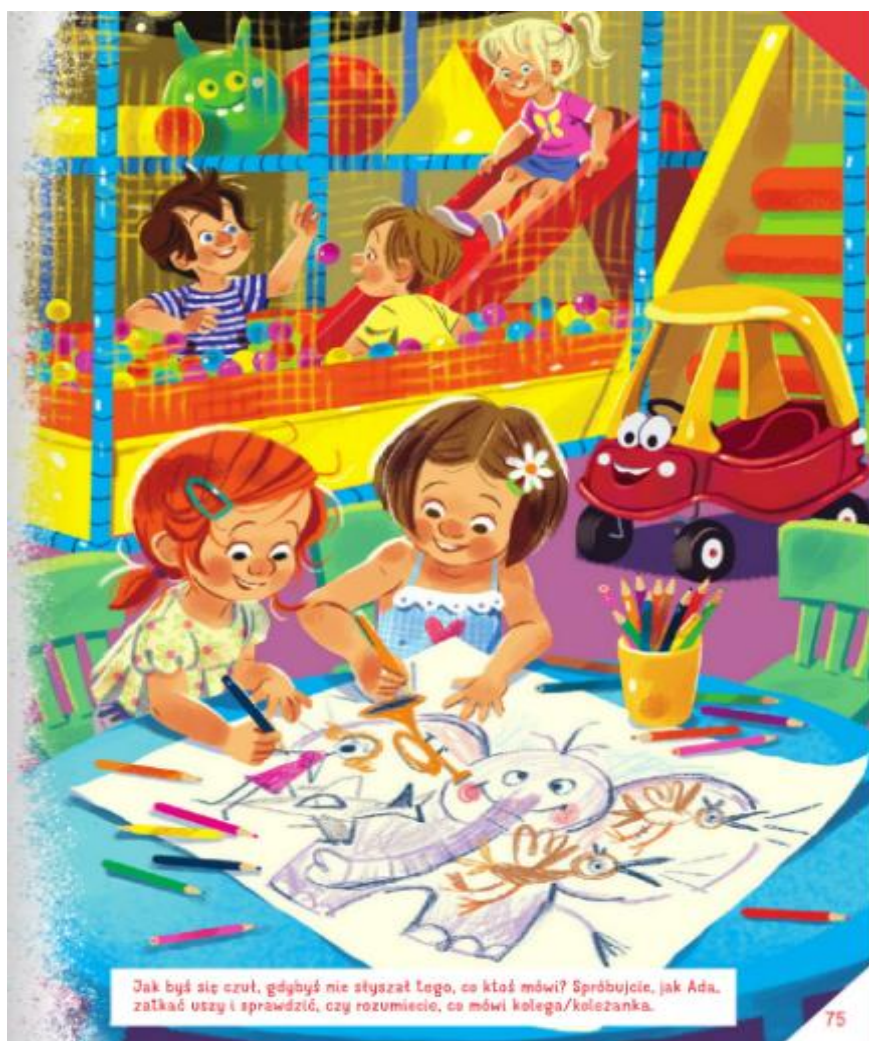
Wieczorem Ada wciąż rozmyślała o Kasi i o tym, jak wspaniale się z nią bawiła. Tata powiedział córeczce, że osoby niesłyszące porozumiewają się językiem migowym.

– Czy ja też mogę się nauczyć tego języka? – zapytała Ada.

– Oczywiście. A teraz zgadnij, co chcę ci przekazać – tata przytulił Adę i pocałował ją w czoło.

– Dobranoc i kocham cię! – zawołała Ada i odpowiedziała tym samym gestem.

– Zrozumiałeś, tatusiu? Tata uśmiechnął się i pokiwał głową. Miłość nie potrzebuje słów.

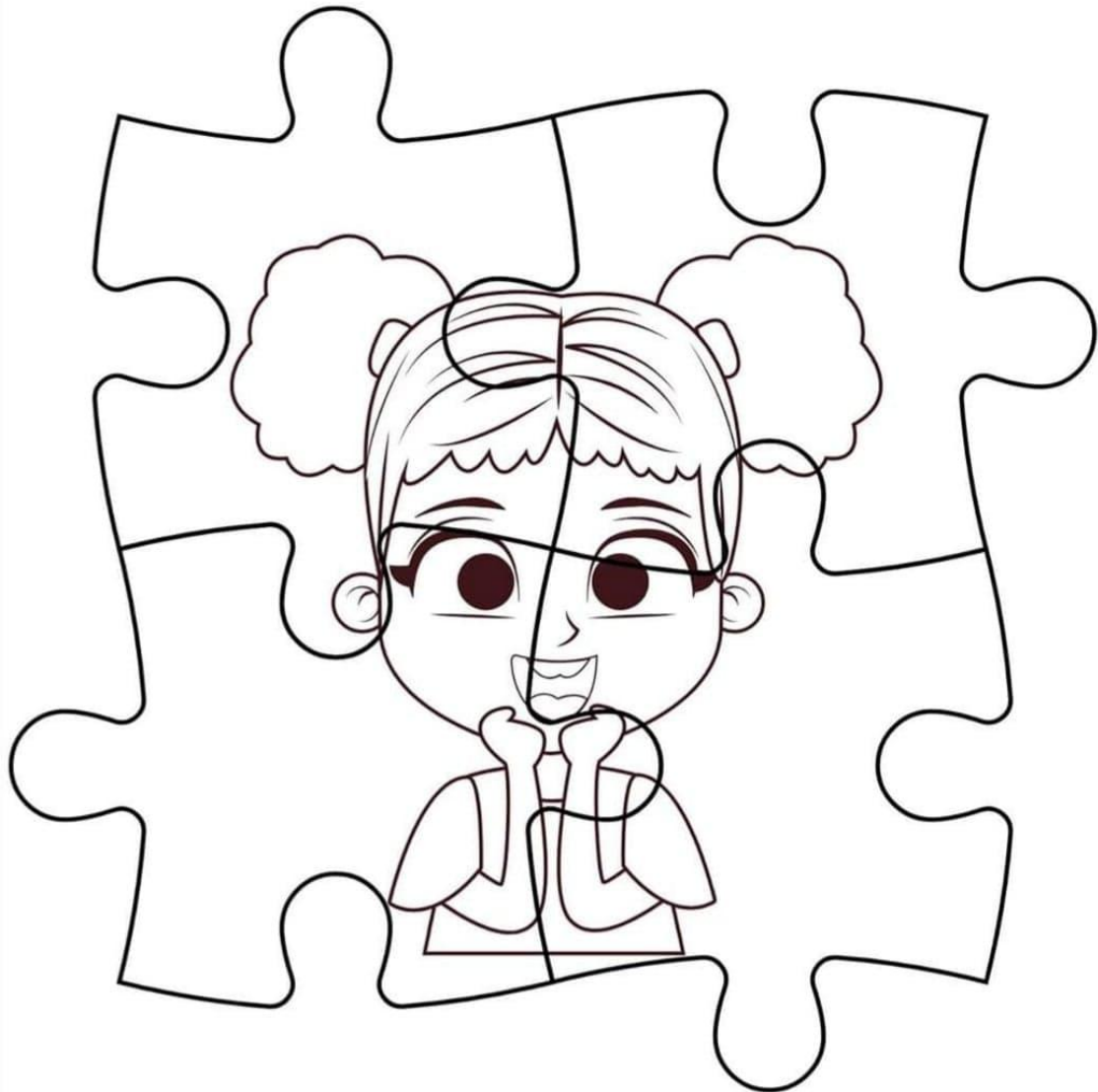

Jak byś się czuł, gdybyś nie słyszał tego, co ktoś mówi? Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi kolega/kolezanka.

- Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.
N. zadaje pytania:
  - Jak nazywa się język, którym porozumiewa się Kasia?
  - Jakbyście się czuli, gdybyście nie słyszeli tego, co ktoś mówi?
  - Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi kolega/koleżanka.N. kontynuuje rozmowę. Wyjaśnia dzieciom znaczenie pojęcia tolerancja.

!Tolerancja to poszanowanie odmienności innych, ich wyglądu, sposobu komunikowania się, wiary, kultury itd.

Wytnij, ułóż i przyklej.

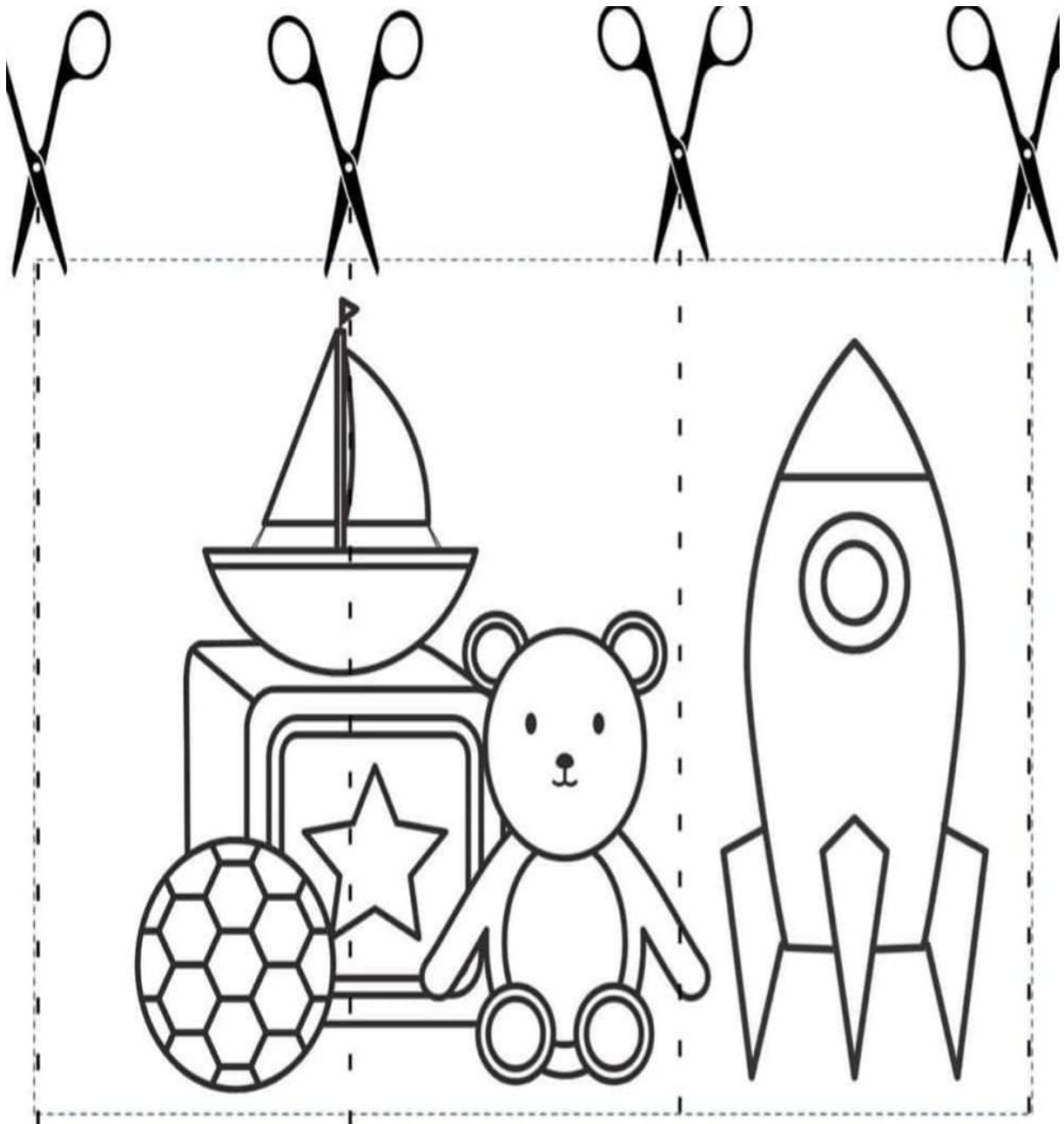

- **Zabawy sensoryczne z wodą i piaskiem.**

Wiaderka, kubeczki, foremki, plastikowe przezroczyste butelki, łyżki, lejek, sitko, kawałki kolorowej krepiny.

Dzieci przynoszą wodę w wiaderku, przelewają ją do kubeczka, z kubeczka do foremki lub do plastikowej przezroczystej butelki, wykorzystują łyżki, lejek i sitko, zwilżają piasek, stawiają babki z mokrego piasku, podlewają kwiaty na rabatkach, zabarwiają wodę w butelce poprzez wrzucanie kawałków kolorowej krepiny, obserwują zachodzące zjawiska, rysują na chodniku kolorową wodą z butelki z podziurkowaną zakrętką.

- **Pokoloruj, wytnij i przyklej**

Dzień 2

- **Zabawa słuchowa Kto mnie woła?**

Dzieci siedzą na dywanie, jedno z nich odwraca się tyłem do pozostałych. Inne, wyznaczone przez N. dziecko, woła głośno i wyraźnie imię odwróconego dziecka. Zadaniem tego dziecka jest rozpoznać osobę, która je woła.

- **Wyszukiwanie różnic** między dwoma obrazkami przedstawiającymi pomagające sobie dzieci. Obrazki przedstawiające pomagające sobie dzieci, np. jedno dziecko podaje drugiemu dziecku kredkę. N. kładzie przed dziećmi obrazki. Omawia z nimi przedstawione sytuacje. Dokłada niemal identyczne obrazki, jednak różniące się kilkoma szczegółami. Dzieci odszukują różnice między dwoma obrazkami.

- **Wysłuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej Przyjaciół.**

*Nie musisz mieć przyjaciół stu,
nie musisz mieć dziesięciu,
wystarczy, byś jednego miał,
a to już wielkie szczęście.
Przyjaciół to jest taki ktoś,
kto zawsze cię zrozumie,*

*gdy dobrze jest – to cieszy się,
gdy źle – pocieszyć umie.
Przyjaciół to jest taki ktoś,
kto nigdy nie zawiedzie,
a poznasz go, bo z tobą jest,
gdy coś się nie powiedzie.*

- **Rozmowa kierowana na podstawie wiersza. N. pyta:**

- Ilu przyjaciół wystarczy mieć?
- Kogo możemy nazwać przyjacielem?
- Po czym można poznać przyjaciela?

- **Zabawa rozwijająca zmysł dotyku oraz umiejętność kojarzenia**

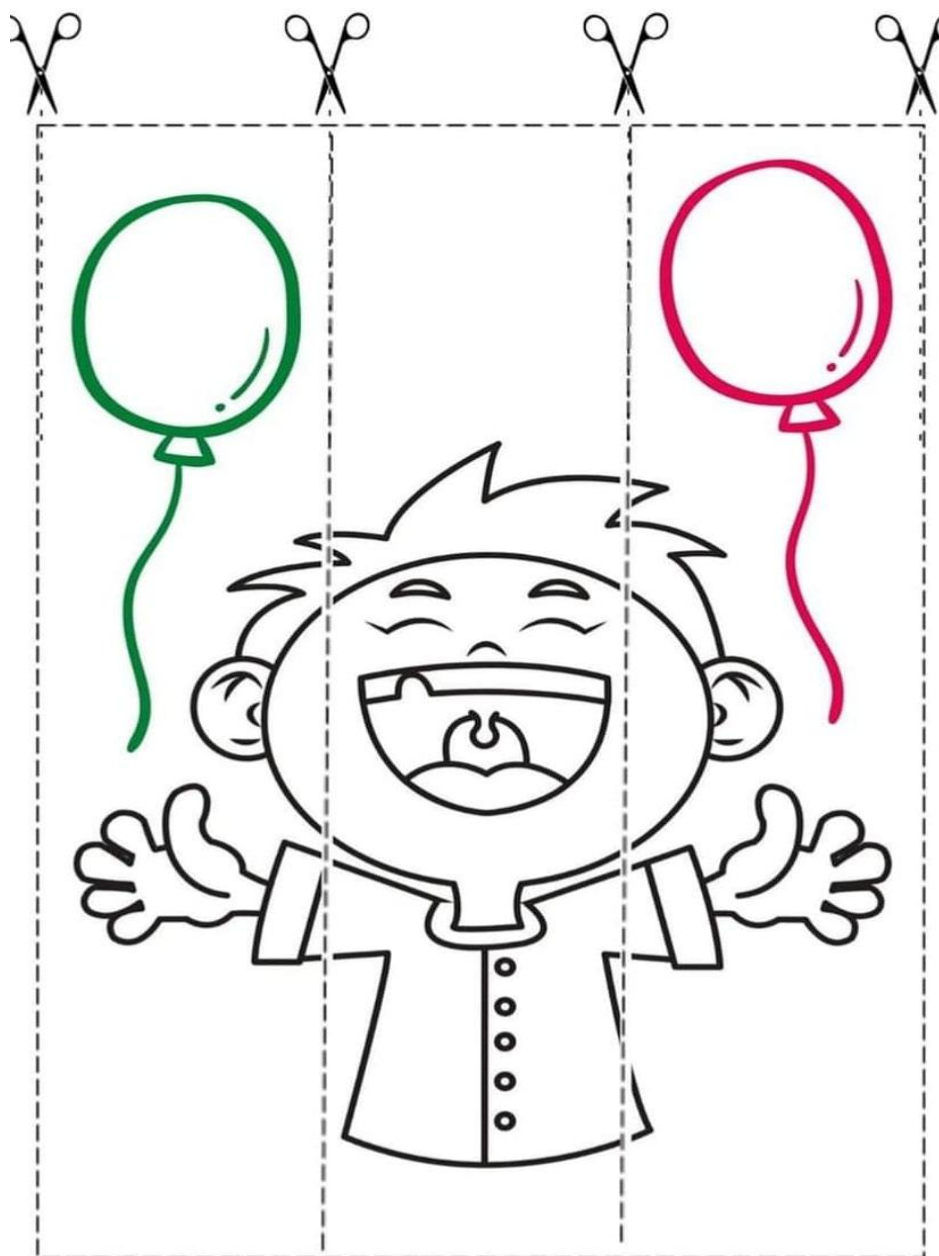
Do kogo należy ta zabawka?

Zabawki z sali, nieprzezroczysty worek.

Dzieci wybierają dowolną zabawkę z sali. Siadają z nią w kole i prezentują ją wszystkim dzieciom. Opisują jej wygląd i mówią, dlaczego lubią się nią bawić.

Następnie N. proponuje zabawę. Wkłada wszystkie zabawki do worka. Chętne dzieci kolejno losują z worka zabawki i wręczają je tym dzieciom, które je wcześniej wybrały.

- **Pokoloruj, potnij na części, utóż i przyklej**

Dzień 3

- **Zabawa rozwijająca słuch fonematyczny Imieninowe echo.**

Piłka.

N. rzuca piłkę do wybranego dziecka i jednocześnie wymawia sylabę np. ma. Dziecko odrzuca piłkę, wypowiada tę samą sylabę i kończy słowo, mówiąc imię dziecka z ich grupy rozpoczynające się na tę sylabę np. Ma-te-usz. Następnie dzieci podają inne imiona na podaną sylabę, np. Mar-ta, Mal-wi-na. Przykłady innych sylab: Zo-, Le-, Ku-.

- **Zabawa rozwijająca spostrzegawczość Kto ma zabawkę?**

Dowolna zabawka.

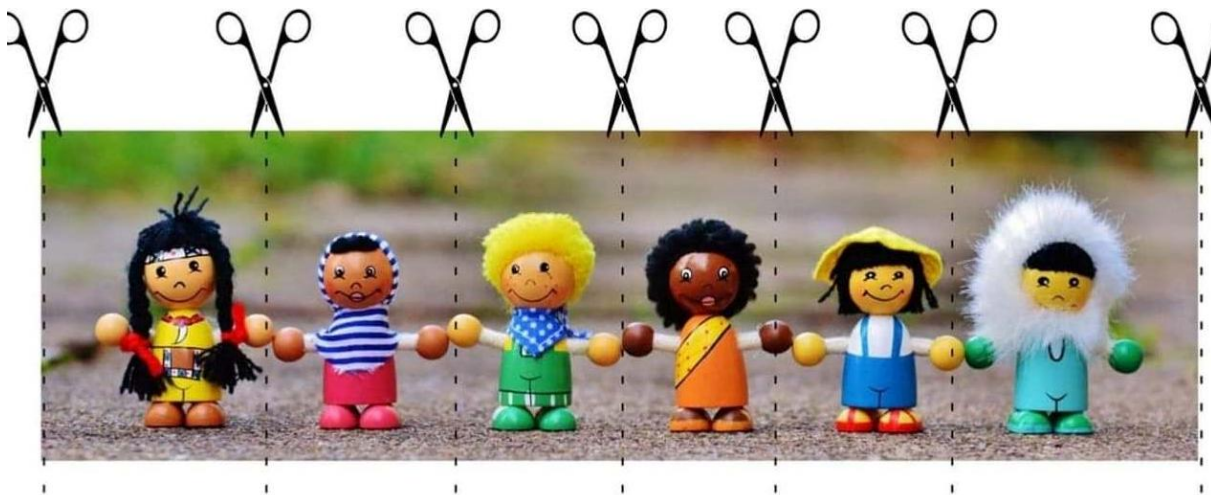
Jedno dziecko odwraca się tyłem. Pozostałe dzieci siadają w rzędzie na dywanie blisko siebie.

N. chowa za plecami jednego z siedzących dzieci dowolną zabawkę, np. maskotkę. Kiedy

dziecko się odwróci, spaceruje wzdłuż rzędu w pewnej odległości, pozostałe rytmicznie klaszczą – cicho, gdy szukający jest daleko od zabawki, oraz głośno, gdy zbliża się do zabawki.

- **Potnij na 6 części obrazek, ułóż i przyklej**

- **Wprowadzenie.**

Nagrane wypowiedzi w języku polskim, japońskim, francuskim i hiszpańskim pozyskane przez N. N. odtwarza z płyty CD nagrania. Dzieci odgadują, czy wypowiadały się dzieci, czy dorośli. N. zaprasza dzieci do zapoznania się z dziećmi, które przed chwilą się wypowiadały.

- Karta pracy, cz. 2, nr 56.

Dzieci:

- oglądają obrazki i mówią o tym, co na nich widzą,
  - mówią, w co ubrane są dzieci z różnych krajów,
  - liczą palce, które pokazują dzieci,
  - mówią, ile lat mają: Ada, Paloma, Diego i Kazuo,
- N. kontynuuje rozmowę na temat obrazków. Pyta dzieci:
- Jakie są dzieci na całym świecie?
  - Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?
  - Co najbardziej dzieci lubią robić?

N. opowiada o krajach, z których pochodzą dzieci przedstawione na obrazkach. Przekazuje ciekawostki na temat kultury tych narodów. Jeszcze raz odtwarza nagrania i wskazuje dzieciom wypowiedzi Polaka, Japończyka, Francuza, Hiszpana

Obejrzyj obrazki i opowiedz o tym, co na nich widzisz. Powiedz, w co są ubrane dzieci z różnych krajów.

Ada, Diego, Paloma i Kazuo pokazują na palcach, ile mają lat. Które dzieci mają tyle samo lat?

56

• **Zabawa ruchowa Bawimy się razem.**

Odtwarzacz CD, nagranie spokojnej melodii.

N. włącza nagranie spokojnej melodii.

Dzieci wykonują własne improwizacje taneczne. Podczas przerwy w muzyce, w zależności od tego, ile palców pokaże N., tworzą kilkusobowe grupki dzieci, które się ze sobą bawią – stają w kółeczkach i krążą po kole. N. podchodzi do każdej grupki i głośno liczy, czy dzieci wykonały zadanie poprawnie.

• **Zabawa dydaktyczna Kartka z albumu.**

Karton A2, klej, obrazki przedstawiające pary dzieci (chłopca i dziewczynkę) z Polski, Japonii, Francji i Hiszpanii ubranych w tradycyjne stroje.

N. opowiada dzieciom o przygotowanej z okazji ich święta niespodziance. Rozwija duży rulon.

Podczas wykonywania tej czynności wysypują mu się zdjęcia (obrazki chłopców i dziewczynek różnych ras i narodowości w strojach charakterystycznych dla różnych regionów świata). N. martwi się, że niespodzianka się nie udała. N. prosi dzieci o pomoc w odtworzeniu kartki z albumu. Dzieci dobierają

najpierw w pary chłopców i dziewczynki w strojach z tego samego kraju. Następnie zastanawiają się, jakiej narodowości są te dzieci. Chętne dzieci kolejno naklejają sylwety na kartonie według instrukcji N., np.: – na środku zdjęcie dziecka z Polski, – zdjęcie dzieci z Japonii umieściłam na górze, – zdjęcia dzieci z Francji i Hiszpanii były na dole. Na koniec N. przyczepia karton na tablicy pod etykietą z napisem Dzień Dziecka. Warto, by N. odtworzyła dzieciom nagranie wypowiedzi w języku angielskim i poinformowała, że jest to najbardziej popularny język na świecie, a następnie zaproponowała dzieciom zabawę w tym języku.

- **Zabawy ruchowe przy wierszu Bożeny Formy.**

Bębenek dla N. Dzieci stają w kole, zwrócone twarzą do środka koła. N. staje w środku i czyta wiersz, jed- nocześnie pokazuje ruchy, jakie dzieci wykonują. N. powtarza wierszyk i zachęca dzieci, by również go powtarzały.

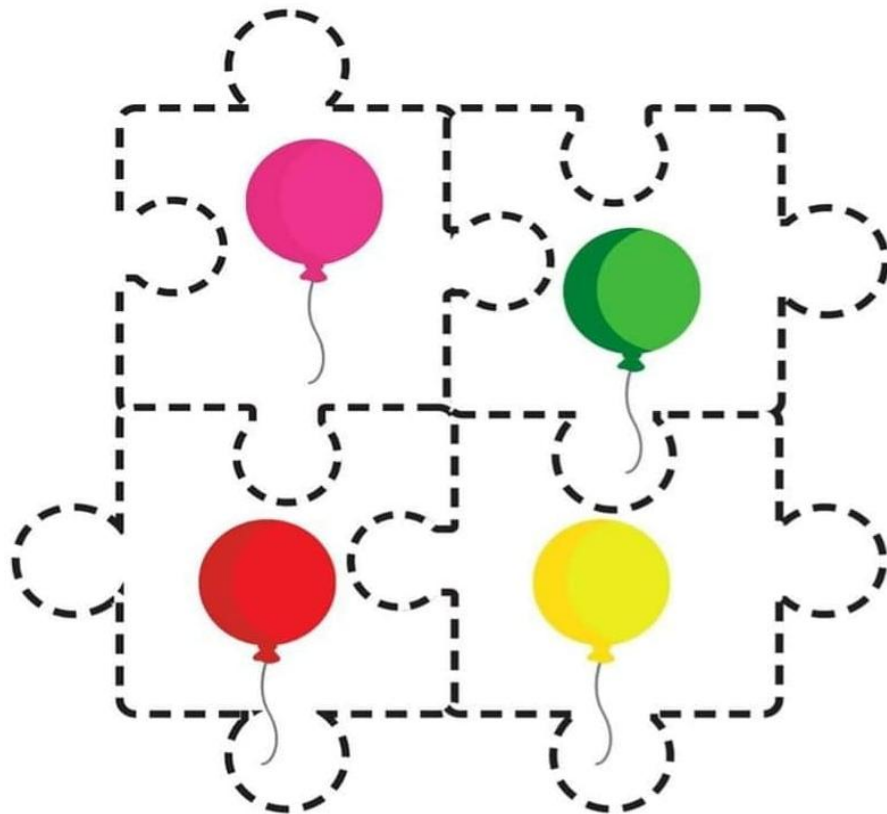
Tekst wiersza:

*Tańczyć wszyscy lubimy,
duże koło robimy.
Teraz głośno tupiemy
klaskać dobrze umiemy.
Wiemy, co to jest koło,
w nim idziemy wesoło.
Na bębnieku gra pani,
zatańczymy dziś dla niej.*

Dzieci:

poruszają biodrami, naśladując taniec,
podają sobie ręce,
tupią,
klaszczą,
rozpoczynają marsz po okręgu koła,
w dalszym ciągu maszerują, klaszcząc,
N. uderza w bębenek,
podają sobie ręce w parach i wykonują obrót
w małych kołach.

- **Rysuj po śladzie, pokoloruj według wzoru**

Dzień 4

- **Zabawa integracyjna Powiedz miłe słowa.**

Dzieci siedzą w półkolu. N. prosi chętne dziecko o zajęcie miejsca przed grupą i odwrócenie się do niej tyłem. Dziecko odgaduje, kto powiedział miłe zdanie na jego temat np.:

- Lubię, gdy się uśmiechasz.
- Lubię się z tobą bawić.
- Masz ładną sukienkę.

- **Zabawa słuchowo-rytmiczna Ruszaj się, jak ci zagram.**

Bębenek.

Dzieci stoją w kole. Do środka wchodzi chętne dziecko np. Ola. Wygrywa rytm na bębenu. Pozostałe dzieci dołączają się i klaszczą w ustalonym rytmie. Następnie dziecko ze środka koła wybiera kolegę/koleżankę na swoje miejsce, przekazuje bębenek. Dzieci mogą podskakiwać, maszerować we wskazanym rytmie itd.

- **Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej Dzieci na Ziemi.**

*Na kuli ziemskiej bawią się dzieci,
cieplutkie słonko dla nich wciąż świeci,
a księżyc mruga oczkiem na niebie
do wszystkich ludzi, również do ciebie.
Zulu z Afryki chodzi po drzewach,
a Chinka Inka jak ptaszek śpiewa.
Eskimos Bubu gra w piłkę z foką,
na słoniu jeździ Hindus Namoko.
Dzieci się różnią kolorem skóry,*

*jednak są dumne ze swej kultury
i choć w dziwacznych mówią językach,
pragną się bawić, tańczyć i brykać!
Inka i Zulu, Bubu, Namoko –
chcą być kochane, śmiać się szeroko,
jeść smakołyki, dbać o zwierzęta,
a zamiast wojen mieć tylko święta!
Niech wam się spełnią wszystkie marzenia –
tak, robiąc obrót, powiada Ziemia.*

- **Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.**

N. pyta dzieci:

- O jakim święcie była mowa?
- Jakie są dzieci na całym świecie?
- Co to znaczy, że dzieci na całym świecie są takie same?
- Co najbardziej lubią robić dzieci?
- Jakie imiona miały dzieci z wiersza?

Chętne dzieci wypowiadają imiona dzieci, dzieląc je rytmicznie (na sylaby).

- **Zabawa w kole Koncert życzeń.**

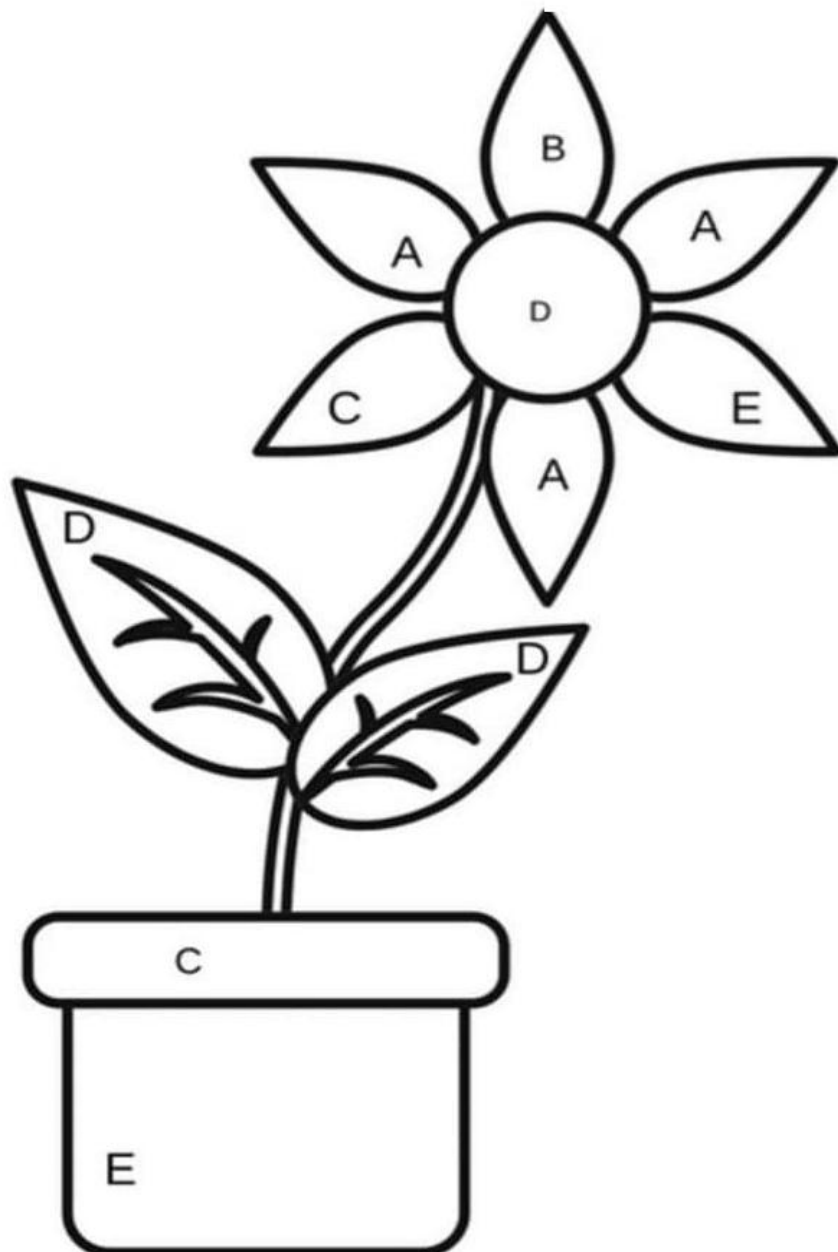
Chętne dziecko wchodzi do koła i siada na krzeselku. Wyraża życzenia, które pozostałe dzieci starają się spełnić np.: Życzę sobie, abyście podskoczyli trzy razy i zaśpiewali piosenkę. Dzieci wykonują życzenie. Dziecko siedzące na krzeselku wybiera swojego następcę i zabawa toczy się dalej.

- **Zabawa doskonaląca reakcję na zmiany dynamiczne Cicho – głośno.**

Grzechotka, tamburyn.

N. bierze do jednej ręki grzechotkę, do drugiej tamburyn. Umawia się z dziećmi, że na jednym instrumencie będzie grał cicho (grzechotka) i dzieci będą cichutko biegały na palcach, na drugim głośno (tamburyn) i dzieci będą mocno tupać. Dzieci swobodnie maszerują po sali. N. wydobywa naprzemiennie dźwięk z grzechotki i tamburynu.

- **Pokoloruj według kodu**

A B C D E

Dzień 5

- **Zabawa integracyjna Kolorowe chusteczki.**

Dla każdego dziecka chusteczka szyfonowa, koszyk. Dzieci siedzą w kole. N. ustawia pośrodku koszyk z kolorowymi chusteczkami. Wybiera jedną chustkę, podchodzi z nią do wybranego dziecka i mówi słowa powitania np.: Witaj Kasiu! Powitane dziecko wstaje, a N. zajmuje jego miejsce i układa chustkę przed sobą na dywanie. Dzieci kontynuują zabawę, aż wszyscy zostaną powitani.

- **Karta pracy, cz. 2, nr 57.**

Dzieci:

- słuchają rymowanki i imion dzieci.
- łączą obrazki dzieci z obrazkami sprzętów, z których korzystali podczas pobytu na placu zabaw.

Postuchaj rymowanki i imion dzieci. Połącz obrazki dzieci z obrazkami sprzętów, z których korzystali podczas pobytu na placu zabaw.

Ze zjeżdżalni lubi zjeżdżać Ada.
Kazuo na huśtawce wagowej chętnie z bratem siada.
Diego piaskownicy jest królem.
Paloma na huśtawce szybko huśta się w dół i w górę.

Diego

Paloma

Ada

Kazuo

Rysuj po śladach. Powiedz, co przedstawiają rysunki. Z czego lubisz korzystać na placu zabaw?

- Wysłuchanie wiersza Jadwigi Koczanowskiej Podwórko

*Na naszym podwórku
wspaniała zabawa,
jest ławka, huśtawka
i zielona trawa.
Jest piasek, łopatka
i wiele foremek,*

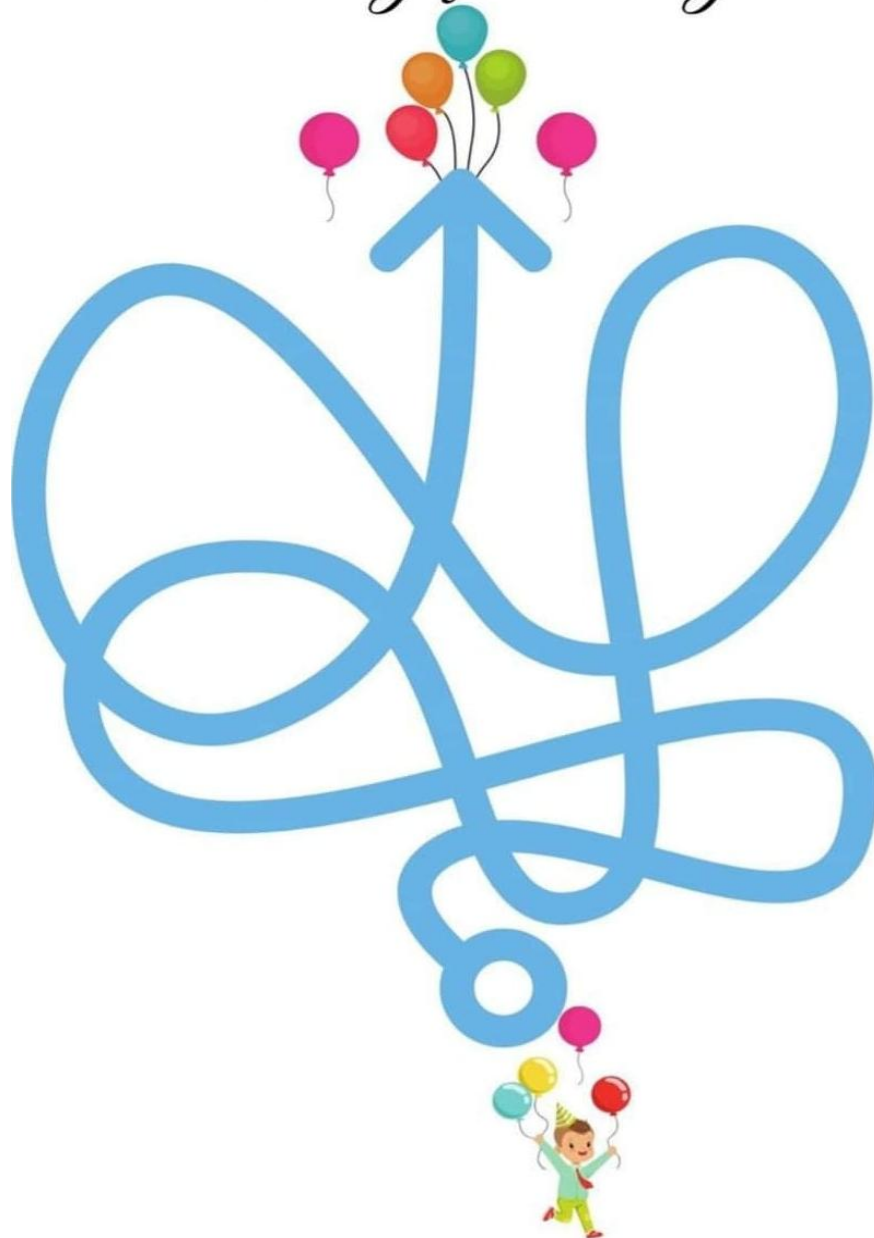
*są piłki, skakanki,
czerwony rowerek.
Tutaj się bawimy,
zapraszamy gości,
bo wspólna zabawa
to mnóstwo radości.*

- Rozmowa kierowana na podstawie wiersza.

N. pyta:

- Jakie zabawki znajdują się na podwórku?
- Co dostarcza dzieciom wspólna zabawa?

Uciekające balony

- **Rozwiązywanie zagadek.**

Plansza Letnie zabawy, pojemnik z klockami. Dzieci siadają w półkolu przed wykonaną w I cz. dnia planszą Letnie zabawy na podwórku. Obok planszy N. ustawia pojemnik z klockami. Następnie zadaje zagadki związane z letnimi zabawkami i zabawami. Dzieci patrzą na planszę, odnajdują obrazek będący rozwiązaniem zagadki dzielą rytmicznie (na sylaby) nazwę zabawki lub zabawy, a następnie kładą żółty klocek na odpowiednim obrazku na planszy.

